

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 20. & 21. lib. 2. Regum, in quibus describitur Amasæ cædes per insidias à Joab facta, cædes quoque Sebæ, virilis Constantia mulieris Respha, corpora septem Sanlitarum à ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

quī parceret tali, & remitteret? credo, quòd non esset nisi Christus: nam si aliquis interfecisset omnes Apostolos, & peccasset cum omnibus mulieribus, & crucifixisset Christum; si post hæc cum dolore cordis veniret ad Christum, & peteret veniam, statim parceret illi; notanter asserit Sanctus iste Orator; *statim parceret, ut intelligat peccator, ad Christum reversurus, nullum excipi momentum, quò pro obtinenda quantociùs venia ei non pateat aditus. Quis quæso latrone illò & viarum grassatore crudelior, qui totam propè vitam innocentem fundendò sanguinem consumpsit? & tamen eodem momentò, quò auditus est exclamare: Memento mei, cùm veneris in Regnum tuum, audit à Christo, hodiè mecum eris in Paradiso.* rectissimè igitur ait S. Ephrem apud Didacum Nissen. Dom. 18. post Pentecost. *Priusquam peccator pertingat ad januam, tu ei aperis. Antequam tibi procidat, tu manum ei præbes. Antequam lacrymas profundat, tuas super illum misericordias effundis. Charitas tua nostre salutis avidissima se ipsa ad nos inclinat.* Si proin videt hominem quasi factò ex peccatis fune cum Absolom pendentem, & æternæ traditum ruinæ, lamentatur cum Davide dicens v. 33. *Fili mi Absolom! Absolom fili mi! quis mihi det, ut pro te moriar &c.* Sicque videtur dare ansam Dæmonibus (si fas est ita loqui) verba Joab sibi obijciendi cap. 19, v. 6. *Diligis odientes te &c.*

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 20. & 21. lib. 2. Regum, in quibus describitur Amasa cades per insidias à Joab facta, cades quoque Seba, virilis Constantia mulieris Respha, corpora septem Sanlitarum à Gabaonitis occisorum custodientis &c.

Considera 1. **O**ptimam adulatoris pessimi figuram per Joabum re- N.277.
præsentari, qui Amasam occidit, dum mentum ejus tenuit, quasi osculum ei daturus: *Mentum enim dexterâ tenere, ait Glossa, est quasi ex benignitate blandiri: sed sinistram ad gladium mittit, qui latenter ex malitia percutit.* Hinc Ecclesiast. asserit c. 2. *in labiis suis indulcat inimicus, & in corde suo insidiatur, ut subvertat te in foveam.* Propheta regius, qui in tenera etiamnum ætate de ferocissimis triumphaverat bestiis, discerpens urfos, superans leones, solis apibus invasus præ formidine exclamat Psal. 117. *Circumdederunt me sicut apes. Quid hoc rei? timeatne minutif.*

B b b 2

nutissimarum animalium puncturas, qui acutissimos dentes grandium bestiarum & horridos eorum ungues non timuit? respondet S. Greg. Homil. 9. in Ezech. *Apes in ore mel habent, & in aculeo cauda vulnus: & omnes, qui linguâ blandiuntur sed latenter ex malitia feriunt, apes sunt: quia loquendô dulcedinem mellis proponunt, sed occultè feriendô vulnus inferunt.* Aquila avium Princeps testudinem eô fine in altum evehit, ut graviore lapsu exinde lapidi illidat, sicque disruptis visceribus interior animalis substantia aquilæ in prædam cædat. Haud aliter se gerit adulator: alienis applaudit factis, etsi mala sint, ut copiam nanciscatur, eô periculosius nocendi; hinc etiam non ineptè Pardis assimilatur, qui cætera animantia innatô sibi odore trahunt, ut attracta devorent. Hæc omnia jam aliàs Christiane perspecta habes: & tamen etiamnum illorum de numero es, de quibus inquit Hieronymus, tom. 9. in Regim. Monach. *Naturali ducimur malo, adulatoribus nostris libenter favemus, quanquam nos agnoscamus indignos, & calidus rubor ora perfundat, tamen ad laudem suam animus letatur.* In via virtutum te facit subsistere, & progressum ad altiora moratur talis lingua, sicut cadaver Amasæ subsistere fecit strenuos Bellatores in via constitutos v. 11. cap. 20. donec per virilem contemptum lenocinia adulantium abjiciantur, & surdâ sepeliantur aure.

N. 278. *Considera 2.* Et admirare virilem Constantiam scemina Respha, quæ non tantum die, sed etiam nocte intempestâ à mordacibus avium rostris, & crudelibus belluarum dentibus cadavera illorum septem virorum, qui de stirpe Saulis superstites, à Gabaonitis in crucem acti sunt, cap. 21. v. 9. & 10. impigrè defendit. Admirare inquam virilem hanc in scemina Constantiam; sed adhuc obstupescere magis, & simul venerare, plusquam virilem in Deipara Virgine Constantiam, dum illa corpori filii sui, à Judæis in Crucem acti, continuo adstitit, non passa quidquam injuriæ inferri ipsi, donec integrum mandaretur sepulturæ. Hanc inauditam Virginis tenerrimæ Constantiam describens Petrus Canisius lib. 4. part. 2. c. 28. ait: *Stabat suæ virtutis atque constantia, quæ rebus adversis probanda erat, memorandum exemplum Posteris prebitura: quandoquidem nec tribulatio, nec angustia, nec periculum, nec persecutio, nec gladius, nec mors, nec vita, nec alia creatura illam separare posset à charitate Christi, cui mente coherabat.* Non diffiteor, stetisse alias mulieres, omnesque Notos Domini, id enim estatum S. Lucæ est. cap. 23. At constat pariter ex Evangelista: hos omnes non stetisse aliter, quam à longè;

longè; sola Deipara, Corpus Filii sui ab injuriis defensora *stabat juxta Crucem.* ò fortitudinem nullis retroactis sæculis de muliere auditam! contremiscit terra, obscuratur aër, dirumpuntur petrae, sol omne perdit lumen: stabat tamen Illa juxta Crucem immobilis, intrepida, in pedes erecta, utque citatus asserit Canisius: *Ipsis Apostolis fortior: tantò licet impiorum & immanissimorum hostium agmine circumsepta: ut neque Judæorum furore, neque militum sevitia, neque comprimentium turba, neque doloris acerbitate à statione posset dimoveri.* Hinc meritò Cantic. c. 7. ejus statura assimilatur Palmæ: ut enim hæc arbor, quò majori oneratur pondere, eò majori robore & constantiâ sese erigit in altum, ita Virgo Deipara, quò magis tremenda circa crucem Filii sui apparebat rerum facies, eò fortior & animosior visa est. Christiane Lector! tu nec truces militum vultus, nec Judæorum sævientium furorem, nec truculenta satellitum arma circa te versari cernis: & tamen toties fugis à Christo tuo, vel respectu humanò permotus, vel carnis concupiscentiâ abductus. Rogagitur constantissimam Respham Virginem Deiparam Mariam, ut gratiam tibi impetret à Filio suo, quâ adjutus stes, & perstes eò usque, donec ab ipso audias cum electo latrone; *Hodiè mecum eris in Paradiso.*

Doctrina 3.

Desumpta ex residuis capitibus lib. 2. Regum, in quibus describitur Psalmus 17. in gratiarum actionem pro liberatione ab inimicis factus. Generosa mortificatio Davidis in effusa aqua ex cisterna Bethlehem delata. Mandatum de Populo numerando, inde secuta pestilentia &c.

Considera I. **G**enerosum Davidis factum, quod ille cap. 23. patra- N. 279.
verat, quando Philistæis Urbem Bethlehem obsidentibus, aquam cisternæ illius sitire incœpit. Quò intellectò desiderio tres milites non absque certo vitæ suæ periculo hostiles penetrandò phalanges, petitam attulère aquam, Regis sitibundi aridas fauces refocillaturi. Verùm teste S. Scripturâ citati cap. v. 16. *Ille noluit bibere, sed libavit eam Domino, dicens; propitius mihi sit Dominus, ne faciam hoc. Num sanguinem hominum istorum, qui profecti sunt, & animarum periculum bibam?* S. Ambros. causam inquirens, quæ Davidis appetitui tam forte frænum injecerit? hanc tandem assignat Apol. 1. de Davide c. 7. asserens;

B b b 3

rens;